

Sygn. akt III RC 942/15

WYROK

WIMIENIURZECZYPOSPOLITEJPOLSKIEJ

Dnia 30 marca 2016 roku

Sąd Rejonowy we Włocławku III Wydział Rodzinny i Nieletnich

w składzie następującym:

Przewodniczący SSR Ewa Felińczak

Protokolant Ewelina Żakowiecka

po rozpoznaniu w dniu 18 marca 2016 roku we Włocławku na rozprawie

sprawy z powództwa małoletnich: K. W., F. W. działających przez J. W.

przeciwko A. W.

o podwyższenie alimentów

1. podwyższa z dniem 10 grudnia 2015 roku alimenty od pozwanej A. W. na rzecz małoletnich powodów: K. W. i F. W. zasądzone wyrokiem Sądu Okręgowego we Włocławku z dnia 12 lipca 2013 r. w sprawie V C 246/13 z kwoty po 400 zł (czteryście złotych) miesięcznie na każdego z nich do kwoty po 450 zł (czteryście pięćdziesiąt złotych) miesięcznie na każdego z nich, , tj. łącznie z kwoty po 800 zł (osiemset złotych) miesięcznie do kwoty po 900 zł (dziewięćset złotych) miesięcznie płatne do rąk przedstawiciela ustawowego małoletnich powodów J. W. do dnia 15-go każdego miesiąca z ustawowymi odsetkami w razie opóźnienia w płatności którejkolwiek z rat;
2. oddala powództwo w pozostałej części;
3. nakazuje pobrać od pozwanej A. W. na rzecz Skarbu Państwa (Sądu Rejonowego we Włocławku) kwotę 60 zł (sześćdziesiąt złotych) tytułem kosztów sądowych oraz 6 zł (sześć złotych) za klauzulę wykonalności;
4. nie obciąża małoletnich powodów K. W. i F. W. kosztami zastępstwa procesowego pozwanej;
5. nie obciąża pozwanej A. W. kosztami zastępstwa procesowego na rzecz J. W.;
6. wyrokowi w pkt 1 nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

Sygn. akt III RC 942/15

UZASADNIENIE

W dniu 4 grudnia 2015r do Sądu Rejonowego we Włocławku Wydział III Rodzinny i Nieletnich wpłynął pozew małoletnich K.W. i F. W. reprezentowanych przez ojca J. W. przeciwko A. W. o podwyższenie alimentów z kwoty po 400 zł miesięcznie do kwoty po 800 zł miesięcznie na rzecz każdego z małoletnich powodów, łącznie kwotę 1600 zł miesięcznie płatnych do rąk ojca małoletnich powodów do dnia 15. każdego miesiąca z ustawowymi odsetkami w razie opóźnienia w płatności którejkolwiek z rat.

Wraz z pozewem o podwyższenie alimentów powodowie złożyli także wniosek o zabezpieczenia powództwa do kwoty po 600 zł miesięcznie na rzecz każdego z małoletnich powodów.

W uzasadnieniu pozwu powodowie działający przez przedstawiciela ustawowego wskazali, iż Sąd Okręgowy we Włocławku wyrokiem w sprawie o rozwód stron zasądził od pozwanej na rzecz każdego z małoletnich powodów kwotę po 400 zł miesięcznie łącznie kwotę 800 zł miesięcznie.

Strona powodowa wskazała, iż w sytuacji małoletnich powodów doszło do istotnej zmiany ich sytuacji życiowej, poprzez podjęcie nauki w szkole średniej, oraz wzmożony rozwój fizyczny jak psychiczny zwiększyły się ich usprawiedliwione potrzeby.

Obecnie małoletni mają ukończone 16 lat i uczęszczają do szkoły średniej I klasy Technikum Elektrycznego we Włocławku.

Podniesiono, iż matka oprócz zasądzonych alimentów nie żadnych starań w wychowanie i utrzymanie synów. Nie bierze udziału w zapewnieniu prawidłowego rozwoju emocjonalnego chłopców, nie wspiera ich duchowo, a wręcz stanowi źródło negatywnych odczuć.

Koszty usprawiedliwione utrzymania małoletnich powodów stanowią koszty wyżywienia, opłaty związane z utrzymaniem mieszkania, opłaty za telefon, koszty wizyt lekarskich oraz zakupu lekarstw, koszty środków czystości i higieny, odzieży, koszty książek i pomocy naukowych, oraz opłat szkolnych, a także zajęć dodatkowych w postaci korepetycji z języka angielskiego, koszty wypoczynku letniego oraz rozrywek, które w stosunku do F. W. stanowią około 1800 zł miesięcznie, natomiast w stosunku do K. W. około 1600 zł miesięcznie.

W uzasadnieniu pozwu podkreślono, iż małoletni F. cierpi na bielactwo, co wiąże się z koniecznością stałych i regularnych wizyt lekarskich, przede wszystkim prywatnych w T. oraz stałego i kosztownego leczenia farmakologicznego. W ostatnim czasie z uwagi na zaobserwowane zmiany skórne na plecach małoletni F. musiał podjąć leczenie dermatologiczne w prywatnym gabinecie w T.. Małoletni z uwagi na wadę wzroku są zmuszeni do regularnych konsultacji okulistycznych oraz noszenia okularów. Małoletni znajdują się w okresie intensywnego rozwoju psychofizycznego, stąd ich potrzeby uległy znacznemu zwiększeniu, przede wszystkim w postaci wymiany garderoby oraz ilości żywienia o wysokiej zawartości składników odżywczych.

Przedstawiciel ustawowy małoletnich w pozwie wskazał, iż jedynie ojciec wywiązuje się w pełni z obowiązku alimentacyjnego na rzecz małoletnich dzieci poprzez zapewnienie małoletnim środków utrzymania, a także poprzez starania w wychowanie i wsparcie synów.

Pozwana zaś mieszka sama i nie ma nikogo na swoim utrzymaniu. Jest właścicielką mieszkania o pow. 48 m. kw, w którym mieszka sama. Jest osobą zdrową i zdolną do pracy. Matka chłopców posiada wykształcenie średnie- technik administracji ze specjalnością z zakresu obsługi celnej. Choć jest osobą bezrobotną bez prawa do zasiłku to nie wykorzystuje w pełni swoich możliwości zarobkowych. Nie podejmuje pracy z uwagi na niespełniające jej oczekiwań finansowych. Pozwana w 2011r wyjechała do Kanady gdzie pracowała zarobkowo. Z pracy poczyniła oszczędności, z których korzysta do dziś.

Z uwagi na konieczność zapewnienia małoletnim równej stopy życiowej powód wniósł jak w pozwie.

W odpowiedzi na pozew pozwana wniosła o oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenie kosztów postępowania w tym kosztów zastępstwa procesowego w sprawie. W uzasadnieniu podniosła, przede wszystkim iż przedstawiciel ustawowy zataił przed Sądem w sprawie o rozwód informacje odnośnie adresu zamieszkania najbliższej rodziny pozwanej – jej brata co spowodowało ustanowienie dla niej kuratora dla nieznanej z miejsca pobytu oraz negatywnego dla niej rozstrzygnięcia sądowego. Wskazała, iż bezpośrednio po przyjeździe do Polski wniosła o uregulowanie kontaktów z małoletnimi dziećmi, która została prawomocnie zakończona w sprawie I. N. 666/15 postanowieniem Sądu Rejonowego we Włocławku z dnia 09.11.2015r. Pozwana podniosła, iż aktywnie uczestniczy w wychowaniu małoletnich. Ma kontakt z nauczycielką synów i chodzi na wywiadówki. Regularnie śledzi wszystkie postępy z nauce synów.

Od czasu zakończenia postępowania w przedmiocie kontaktów kontakty te są w regularne i przebiegają w dobrej atmosferze. Kontakty odbywają się z woli chłopców, po ustaleniu ich terminu z matką. Chłopcy spędzili z matką oraz jej bratem przerwę świąteczną w okresie od dnia 26 grudnia 2015r do 30 grudnia 2015r w D. w pensjonacie wujka. Mieli zagwarantowane atrakcje. W styczniu 2016r byli u matki trzy razy na obiedzie, a w okresie ferii zimowych spędzili u matki trzy dni, w tym wspólnie spędzali czas i mieli zapewnioną atrakcję w postaci wyjścia do klubu (...). Wskazała, iż w okresie jej pobyt w Kanadzie także jej matka przekazywała pieniądze na rzecz utrzymania małoletnich. Podniosła, iż małoletni poza jednym obozem paintbolowym w lipcu 2015r nigdzie nie wyjeżdżali, a wakacje spędzali jedynie o jej brata T. K. na jego koszt.

Pozwana podniosła, iż po zarejestrowaniu w Urzędzie Pracy odbyła kurs barman- kelner, jednak obecnie się wyrejestrowała z uwagi na chęć podjęcia działalności gospodarczej.

Pozwana zakwestionowała należyte wypełnienia przez przedstawiciela ustawowego małoletnich swego obowiązku, oraz zakwestionowała wysokość wskazanych przez niego w pozwie kosztów utrzymania małoletnich w ty wyżywienia, środków czystości, kosztów opieki medycznej, leków

Na rozprawie w dniu 15 lutego 2016r strona powodowa podtrzymała żądanie pozwu.

Pozwana wniosła o oddalenie powództwa w całości.

Stanowiska stron pozostały niezmiennie do czasu zakończenia rozprawy przez Sądem I instancji.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 23 listopada 1999r we W. J. W. zawarł z A. W. związek małżeński. W trakcie związku urodzili się w dniu (...) w B. małoletni F. W. oraz K. W..

Wyrokiem z dnia 12 lipca 2013r w sprawie V C 246/13 Sąd Okręgowy we Włocławku rozwiązał małżeństwo J. W. z pozwaną A. W. przez rozwód z winy pozwanej.

Wykonywanie władzy rodzicielskiej nad małoletnimi dziećmi stron F. i K. rodz. W. powierzył J. W., ograniczając te władzę pozwanej A. W. do decydowania w sprawach zdrowotnych, wychowawczych i nauki oraz we wszystkich ważniejszych sprawach, które dotyczą małoletnich dzieci.

W pkt III wyroku sąd zobowiązał obie strony do ponoszenia kosztów utrzymania małoletnich F. i K. W. i z tego powodu zasądził od pozwanej A. W. na rzecz małoletnich F. i K. W. alimenty w wysokości po 400 zł miesięcznie, płatne z góry do dnia 15-ego każdego miesiąca, łącznie kwotę 800 zł miesięcznie do rąk A. G. z ustawowymi odsetkami w razie uchybienia terminowi płatności którejkolwiek z rat.

Powyższy wyrok uprawomocnił się w dniu 3 sierpnia 2013r.

W chwili wydania wyroku małoletni mieli 14 lat. Pozostawali pod bezpośrednią opieką ojca J. W.. Matka małoletnich od 2011r przebywała w Kanadzie. Z małoletnimi utrzymywała jedynie kontakt telefoniczny oraz za pomocą innych przekazników teleinformatycznych.

J. W. miał wówczas 42 lata. Posiadał wykształcenie średnie, z zawodu był technikiem telekomunikacji. Był zatrudniony w (...) Bank SA jako strażnik specjalista do spraw windykacji. Zarabiał 2200 zł miesięcznie.

A. W. miała 37 lat, posiadała wykształcenie średnie, z zawodu technik administracji, specjalność obsługa celna. Zamieszkiwała w Kanadzie, gdzie podejmowała prace dorywcze. Jej średni dochód wahał się w wysokości około 1200 dolarów miesięcznie. Z małoletnimi utrzymywała kontakt pośredni za pośrednictwem łączy internetowych oraz telefoniczny. Na rzecz małoletnich powodów przekazywała nieregularnie kwoty pieniężne.

Dowód: akta sprawy V C 246/13 Sądu Okręgowego we Wrocławku.

Obecnie ustalono, że:

Małoletni F. oraz K. mają ukończonych 16 lat. Zamieszkują wspólnie z ojcem J. W. oraz babką ze strony ojca, w mieszkaniu swej babki, gdzie przeprowadzili się po powrocie A. W. z Kanady w maju 2015r.

Obecnie małoletni mają ukończone 16 lat i uczęszczają do szkoły średniej I klasy Technikum Elektrycznego we W.. Koszt zakupu książek dla małoletnich w 2015r wyniósł około 350 zł na rzecz każdego z nich.

Małoletni uczęszczają na korepetycje z języka angielskiego, których koszt wynosi 50 zł tygodniowo, tj łącznie kwotę 200 zł na dwójkę chłopców. Koszt zakupu odzieży dla małoletnich to kwota około 300 zł miesięcznie. W okresie jesiennym małoletni mieli zakupione kurtki , których koszt wyniósł łącznie kwotę 499.80 zł. Koszt wyżywienia to kwota około 400 zł miesięcznie.

Małoletni F. cierpi na bielactwo, co wiąże się z koniecznością stałych i regularnych wizyt lekarskich, przede wszystkim prywatnych w T. oraz stałego i kosztownego leczenia farmakologicznego. W ostatnim czasie z uwagi na zaobserwowane zmiany skórne na plecach małoletni F. musiał podjąć leczenie dermatologiczne w prywatnym gabinecie w T.. Średnio raz na trzy miesiące, których koszt wynosi 150 zł za wizytę. Koszt leków wynosi kwotę około 200 zł miesięcznie.

Zarówno F. jak i K. są zarejestrowani w Poradni Endokrynologicznej. Przyjmują także leki, których koszt wynosi około kilkanaście złotych miesięcznie.

Małoletni F. korzysta także z wizyt u homeopaty, średnio raz na 3 miesiące. F. bierze także leki homeopatyczne.

Małoletni z uwagi na wadę wzroku są zmuszeni do regularnych konsultacji okulistycznych oraz noszenia okularów.

Małoletni w lipcu 2015r uczestniczyli w 10 dniowym obozie paintbolowym. Koszt wyjazdu wynosił 1424 zł na rzecz każdego z małoletnich.

W okresie wcześniejszym małoletni korzystali z wypoczynku letniego wyjeżdżając do brata matki T. K. do pensjonatu w m. D., a także odwiedzając go w W. oraz w P..

J. W. ma obecnie 45 lat. Pracuje nadal w (...) Bank SA we W. jako specjalista do spraw windykacji z wynagrodzeniem zasadniczym w wysokości 3500 zł brutto miesięcznie wraz z premiami, które są uzależnione od wyników i kształtują się na poziomie 2100 zł brutto do kwoty 4200 zł brutto, za okres od sierpnia 2015r do stycznia 2016r. Przez ostatnie trzy miesiące przedstawiciel ustawy nie otrzymuje premii.

J. W. prowadzi wspólne gospodarstwo domowe z matką. Matka przedstawiciela ustawowego utrzymuje się z emerytury w wysokości 1212,84 zł miesięcznie. Przedstawiciel ustawy małoletnich w 2015 zaciągnął kredyt w wysokości 70.000 zł. Na okres 10 lat. Pieniądze zostały przeznaczone na remont mieszkania matki J. W., dostosowania do potrzeb małoletnich, zakup sprzętu gospodarstwa domowego, oraz wyposażenie pokoju dla małoletnich w postaci łóżka piętrowego oraz biurka. Rata kredytu wynosi około 900 zł miesięcznie.

Za czynsz przedstawiciel ustawy płaci około 350 zł miesięcznie, za energie kwotę 150-180 zł co dwa miesiące, za wodę 100-120 zł miesięcznie, koszt doładowań za Internet oraz telefony to kwota 140 zł miesięcznie. Doładowania telefonów dzieci po 50 zł miesięcznie raz na 3 miesiące.

J. W. nie posiada majątku ani oszczędności.

Dowód: zeznania przedstawiciela ustawowego J. W. k 89-90, (zapis cyfrowy rozprawy z dnia 18 marca 2016r. godz. 00:40:43- 01:13:45)

Rachunki, k. 8-10, 14-16

Umowa- zgłoszenie z dnia 29.06.2015r k. 11,12,

Doładowanie telefonu k. 13,

Zaświadczenie o zatrudnieniu i zarobkach k. 31-31v

Przelewy emerytury Z. W. k. 69

Rachunki ksero –k. 67

, przelew k. 68,

Pozwana A. W. ma 40 lat z zawodu jest technikiem administracji.

Od maja 2015r wróciła do Polski. Jest właścicielka mieszkania o pow. 48 m. kw, w którym mieszka sama. Obecnie utrzymuje się z oszczędności z okresu pracy w Kanadzie. Jej oszczędności wynoszą kwotę około 800 dolarów.

Po przyjeździe do Polski pozwana złożyła wniosek o zmianę kontaktów z małoletnimi F. oraz K. W.. Postanowieniem Sądu Rejonowego we Włocławku z dnia 09.11.2015r w sprawie I. N. 666/15 kontakty te zostały rozszerzone do kontaktów bezpośrednich oraz nieograniczonych kontaktów pośrednich.

A. W. obecnie aktywnie uczestniczy w wychowaniu małoletnich. Ma kontakt z nauczycielką synów i chodzi na wywiadówki. Regularnie śledzi wszystkie postępy z nauce synów.

Od czasu zakończenia postępowania w przedmiocie kontaktów kontakty te są w regularne i przebiegają w dobrej atmosferze. Kontakty odbywają się z woli chłopców. Chłopcy spędzili z matką oraz jej bratem przerwę świąteczną w okresie od dnia 26 grudnia 2015r do 30 grudnia 2015r w D. w pensjonacie wujka. Mieli zagwarantowane atrakcje. Częściowo pobyt finansował brat pozwanej T. K.. W styczniu 2016r małoletni byli u matki trzy razy na obiedzie, a w okresie ferii zimowych spędzili u matki trzy dni, w tym wspólnie spędzali czas i mieli zapewnioną atrakcję w postaci wyjścia do klubu (...). Wskazała, iż w okresie jej pobyt w Kanadzie także jej matka przekazywała pieniądze na rzecz utrzymania małoletnich.

Pozwana regularnie płaci alimenty. Oprócz alimentów robi dzieciom okazjonalne prezenty na święta, urodziny. Część rzeczy małoletni mają do dyspozycji wyłącznie w miejscu zamieszkania matki.

Pozwana po przyjeździe do Polski była zarejestrowana w Urzędzie Pracy we W. do listopada 2015r. W tym czasie odbyła kurs barman- kelner.

Pozwana obecnie nie jest zarejestrowana w Urzędzie Pracy. Zamierza zarejestrować działalność gospodarczą, która na chwilę obecna jest w fazie projektu. Zamierza skorzystać z dofinansowania do działalności gospodarczej z Powiatowego Urzędu Pracy w wysokości 20.000zł.

Pozwana za czynsz płaci 250 zł miesięcznie, woda 60-80 zł, energia co 2 miesiące 80-100 zł internet 70 zł telefon 30 zł. Na wyżywienie wydaje około 100-200 zł miesięcznie. Pozwana w przeszłości przeszła operację ortopedyczną. Obecnie nie bierze leków i nie leczy się specjalistycznie.

Pozwaną wspomagają finansowo brat T. K. oraz matka, która zamieszkuje w Kanadzie. T. k. dał małoletnim telefony komórkowe w prezencie, tablety oraz przekazuje inne prezenty okazjonalne, jak kosmetyki.

Dowód: zeznania pozwanej A. W. k. 90-91, (zapis cyfrowy rozprawy z dnia 18 marca 2016r godz. 01:13:46-01:37:37)

Zeznania świadka T. K. k. 88 (zapis cyfrowy rozprawy z dnia 18 marca 2016r godz. 00:04:15-00:39:14)

Rachunki ksero k. 41-45,k.64,

Decyzja z Powiatowego Urzędu Pracy z dnia 19.11.2015r k. 46

Zaświadczenie o ukończeniu kursu kelner- barman k 47

Informacja o braku możliwości podjęcia zarudnienia k. 48

Rachunki sat Film i czynsz k. 49, k. 53, k.57

Rozliczenie zużycia wody k. 50, k. 54, k. 58

Faktura za gaz k. 51, k. 55, k.59

Faktura za energię k. 52, k. 56,60

Przelew k. 61, k. 62, k.63, k. 65, k.66 zatrudnieniu i zarobkach k. 17, k. 18

Sąd zważył, co następuje:

Podstawą żądania zmiany wysokości zasądzonych na rzecz dziecka alimentów jest art. 138 kro. Generalną przesłanką uzasadniającą zmianę wcześniejszego orzeczenia jest zmiana stosunków, przez co między innymi należy rozumieć istotne zwiększenie się usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego. Tym samym rozstrzygnięcie o żądaniu zawartym we wskazanym przepisie wymagało porównania stanu istniejącego w chwili uprawomocnienia się ostatniego orzeczenia regulującego obowiązek alimentacyjny z tym istniejącym w chwili orzekania w niniejszej sprawie.

Podstawą obowiązku alimentacyjnego rodziców względem dzieci jest przepis art. 133 § 1 kro, na mocy, którego rodzice obowiązani sąłożyć na dziecko, które nie jest w stanie utrzymać się samodzielnie (...). Przepis ten nie normuje jednakże zagadnienia obowiązku alimentacyjnego w sposób wyczerpujący. Koniecznym jest bowiem odwołanie się do treści art. 135 kro, który w § 1 określa wzajemną zależność świadczeń alimentacyjnych od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego, natomiast w § 2 stanowi, iż wykonywanie obowiązku alimentacyjnego może polegać także, w całości lub w części, na osobistych staraniach o utrzymanie lub o wychowanie uprawnionego.

W przedmiotowej sprawie analizując zebrany materiał dowodowy Sąd uznał, iż zaistniały warunki, które wymuszają podwyższenie dotychczasowej wysokości alimentów. Należy zwrócić uwagę na fakt, iż od daty uprawomocnienia się wyroku w poprzedniej sprawie do chwili wystąpienia z nowym żądaniem upłynęły blisko dwa i pół roku, co spowodowało zmiany po stronie usprawiedliwionych potrzeb małoletnich powodów K. i F.. Zgodnie z orzeczeniem Sądu Najwyższego z dnia 1 czerwca 1965 roku (sygn. akt. I CZ 135/64 niepublikowane) sam upływ czasu od wydania orzeczenia określającego wysokość alimentów uzasadnia wzrost potrzeb związanych z uczęszczaniem do szkoły, pobieraniem lekcji, leczeniem itp., co z kolei pociąga za sobą konieczność ponoszenia zwiększonych wydatków. W kontekście faktu uczęszczania aktualnie małoletnich do szkoły średniej, dodatkowymi zajęciami i leczeniem orzeczenie to znajduje odniesienie w niniejszej sprawie.

W chwili obecnej małoletni mają 16 lat. Uczą się w I klasie Technikum Elektryczne we W.. Miesięczny koszt utrzymania małoletnich w ocenie Sądu wynosi około 900 zł na rzecz mał. K. i kwotę około 1000 -1100zł miesięcznie na rzecz małoletniego F., co jest spowodowane kosztami jego leczenia dermatologicznego oraz endokrynologicznego. Obaj chłopcy mają wadę wzroku, co wymaga także wizyt u okulisty. F. również uczęszcza do homeopaty.

Na tę kwotę składa się wyżywienie, ubranie, leczenie, edukacja, rozrywka i wypoczynek. Istotną zmianą po stronie małoletnich powodów jest podjęcie nauki w szkole średniej. Koszt zakupu książek stanowił wydatek około 700 zł na rzecz obu małoletnich.

Koszty te w całości, tak jak koszty leczenia małoletniej pokrył przedstawiciel ustawowy J. W..

Małoletni obecnie są w okresie szybkiego rozwoju psychofizycznego. Wzrastają więc ich potrzeby odnośnie żywienia, ubrania, edukacji, zajęć dodatkowych czy rozrywek intelektualnych. Koszty związane z nauką w szkole średniej powodują, że małoletni wymagają zdecydowanie większych nakładów finansowych niż w czasie kiedy mieli niespełna 14 lat. Obecnie małoletni korzystają z pomocy korepetytora z języka angielskiego. Koszt korepetycji wynosi kwotę 200 zł miesięcznie.

Potrzeby małoletnich w wyżej wskazanym zakresie niewątpliwie wzrosły, więc w stosunku do czasu z poprzedniej sprawy. Nie sposób uznać, iż wskazane wyżej potrzeby nie są potrzebami usprawiedliwionymi. Z pewnością zarówno rozwój psychofizyczny i nauka małoletnich, a przede wszystkim koszty leczenia małoletnich wymagają zdecydowanie większych środków finansowych na te właśnie cele. Wszystko to sprawia, iż koszt utrzymania małoletnich wzrósł, zaś główny ciężar ich wychowania i zapewnienia stosownych środków finansowych na zwiększone potrzeby dzieci spoczywa na ojcu J. W..

Zasadnicze znaczenie mają tu starania o zapewnienie małoletnim mieszkania i żywienia, co pochłania znaczną część jego dochodów.

Sytuacja materialna matki małoletnich powodów w stosunku do poprzedniej sprawy uległa na te chwilę pogorszeniu. Obecnie matka małoletnich nie pracuje. Zamierza podjąć działalność gospodarczą. Korzysta z pomocy brata i matki mieszkającej w Kanadzie. Utrzymuje się z niewielkich oszczędności pozostałych z pracy w Kanadzie. Pozwana ma mieszkanie własnościowe. Prowadzi sama gospodarstwo domowe. Miesięczne koszty jej utrzymania wynoszą około 800 zł. Nie posiada długów.

W stosunku do poprzedniej sprawy wynagrodzenie J. W. wzrosło. Poprzednio wynosiło około 2100 zł miesięcznie. Obecnie przedstawiciel ustawowy otrzymuje wynagrodzenie zasadnicze w wysokości 3500 zł brutto, a ponadto premie, które w zależności od miesiąca wahają się od kwoty 2100 nawet do kwoty 4200 zł brutto jak wynika z zaświadczenia o zarobkach (k. 31). Wprawdzie przedstawiciel ustawowy zeznał, iż obecnie od trzech miesięcy nie otrzymuje premii jednak w ocenie Sądu nie można z tego wyciągnąć wniosku, iż sytuacja taka jest stała. Premia w sposób oczywisty zależy od zaangażowania pracownika w jego obowiązkach zawodowych stąd przedstawiciel ustawowy w miarę możliwości winien podjąć wysiłek pozwalający mu na uzyskanie powyższej premii w przyszłości. Zmiana w stosunku do poprzedniej sprawy polega także na zaciągnięciu przez przedstawiciela ustawowego kredytu w wysokości 70.000 zł na remont mieszkania swej matki oraz wyposażenia pokoi małoletnich po wyprowadzeniu się z mieszkania dotychczas zajmowanego będącego własnością matki powodów. Obecnie prowadzi wspólne gospodarstwo domowe z matką, która utrzymuje się z emerytury w wysokości 1212 zł.

Ustalając jednak obowiązek alimentacyjny Sąd każdorazowo musi się kierować nie tylko usprawiedliwionymi potrzebami osoby uprawnionej, ale również możliwościami zarobkowymi strony zobowiązanej. Zakres obowiązku alimentacyjnego uzależniony jest każdorazowo od zarobkowych możliwości zobowiązanego. Z tym, że przez pojęcie „możliwości zarobkowych i majątkowych” zobowiązanego, rozumieć należy nie tylko i nie tyle dochód rzeczywiście pozyskiwany z posiadanego majątku, co dochód, który zobowiązany powinien pozyskiwać przy dołożeniu należytej staranności i przestrzeganiu zasad prawidłowej gospodarki. Zgodnie z utrwalonym w orzecznictwie poglądem o możliwościach płatniczych pozwanego nie decydują jego rzeczywiste dochody, albo ich brak, ale realne możliwości zarobkowe, które mógłby osiągnąć przy pełnym i wszechstronnym wykorzystywaniu sił fizycznych i umysłowych. Możliwości zarobkowe i majątkowe zobowiązanego określają zarobki i dochody, jakie uzyskiwałby przy pełnym wykorzystaniu swych sił fizycznych i zdolności umysłowych, nie zaś rzeczywiste zarobki i dochody - uchwała SN z dnia 16 grudnia 1987 roku, sygn. III CZP 91/86, OSNC 1988/4/42/1.

Pozwana A. W. posiada wykształcenie średnie. Obecnie nie pracuje. W maju 2015r powróciła do Polski. Początkowo zarejestrowała się w Powiatowym Urzędzie Pracy. Odbyła kurs kelner-barman. Obecnie Nie jest zarejestrowana

w Urzędzie Pracy. czyni kroki celem podjęcia działalności gospodarczej. Utrzymuje się z oszczędności z pracy w Kanadzie, które na chwilę obecna wynoszą 800 dolarów.

Pozwana mieszka sama. Jest właścicielką mieszkania o pow. 48 m. kw. Ponosi koszty związane z opłatami za mieszkanie w wysokości 800 zł miesięcznie wraz z opłatami za media. Na wyżywienie wydaje kwotę około 100-200 zł miesięcznie. Pozwana nie leczy nie specjalistycznie. Nie posiada orzeczenia o niepełnosprawności.

Pozwana nadal mieszka sam. Oprócz małoletniej powódki nie ma innych dzieci na utrzymaniu. Dobrowolnie płaci zasądzone na małoletnich alimenty. Poza alimentami kupuje dzieciom okazjonalne prezenty, odzież, kosmetyki, którą małoletni użytkują będąc u pozwanej. Zapewnia małoletnim wypoczynek letni i zimowy korzystając z gościnności swego brata T.k., który posiada pensjonat nad morzem.

Pozwana obecnie powróciła z Kanady i ma bieżący, stały kontakt z małoletnimi. Małoletni odwiedzają ją w miejscu zamieszkania. Wspólnie wyjeżdżają na krótkie okresy. Pozwana uczęszcza na wywiadówki i interesuje się postępami synów w nauce.

Podnieść należy, iż obowiązek alimentacyjny wobec dzieci zwłaszcza małoletnich wymaga od rodziców szczególnego zaangażowania celem zapewnienia im środków utrzymania, a także dbanie o prawidłowy rozwój kulturalny, edukacyjny. Zmiana odnośnie pozwanej dotyczy głównie jej udziału bezpośredniego w wychowaniu małoletnich. W czasie jej pobytu w Kanadzie przez okres 3 i pół roku z małoletnimi utrzymywały tylko kontakty pośrednie za pośrednictwem internetowych komunikatorów, oraz telefonu.

Biorąc pod uwagę wyżej wymienione okoliczności, zdaniem Sądu, pozwana ma możliwości majątkowe i zarobkowe sprostania podwyższonemu obowiązkowi alimentacyjnemu wobec małoletnich synów. Wynika to z tego, że pozwana jest osobą młodą, zdrową w sile wieku. Wprawdzie nie posiada na te chwilę dochodów, jednak sąd przy ocenie kierował się możliwościami zarobkowymi pozwanej. Pozwana ma wyuczony zawód. Posiada odbyty kurs kelner- barman. Zatem ma możliwości podjęcia zatrudnienia.

W związku ze sprawowaną opieką nad małoletnimi powodami przez ich ojca, która zgodnie z art. 135 § 2 kro wykonuje obowiązek alimentacyjny względem swoich małoletnich synów poprzez osobiste starania o wychowanie uprawnionej, to świadczenie alimentacyjne ich matki musi w tym wypadku polegać na pokrywaniu kosztów utrzymania małoletnich w formie materialnej.

Pozwana co należy podkreślić okazuje zainteresowanie małoletnimi. Ma z nimi regularny kontakt. Stara im się zapewnić wypoczynek i atrakcje na miarę swoich możliwości. Wspiera ją w tym rodzina w osobie brata i matki.

Zaakcentowania wymaga też fakt, że przesłankę możliwości majątkowo-zarobkowych należy surowiej oceniać w wypadku obowiązku alimentacyjnego rodziców wobec niesamodzielnego dziecka, aniżeli w wypadku innych kategorii podmiotów zobowiązanych do alimentacji. Szczególnie bliski stosunek rodziców oraz naturalna zależność dziecka (w szczególności małoletniego) powoduje, że od rodziców wymaga się podjęcia większego, wzmożonego wysiłku dla zaspokojenia potrzeb dziecka, niż ma to miejsce w stosunkach pomiędzy innymi podmiotami. W konsekwencji rodzice powinni dzielić się z dziećmi nawet dość skromnymi możliwościami. Pogląd taki uznać należy za bezsporny, zarówno w judykaturze (przykładowo: uchwała Sądu Najwyższego z dnia 9 czerwca 1976 r., sygn.: III CZP 46/75, opubl. w: OSNCP 1976/9 poz. 184, Monitor Prawniczy - Zestawienie Tez 2000/2, s. 114) jak i doktrynie (przykładowo: T. Smoczyński, Prawo rodzinne i opiekuńcze, Warszawa 2005, s. 267).

Wobec powyższego zasadność żądania podwyższenia alimentów w przedmiotowej sprawie nie budzi, więc w ocenie Sądu wątpliwości. Analizując przedstawione powyżej okoliczności sprawy Sąd doszedł do przekonania, iż nastąpiła taka zmiana stosunków, która skutkować musi uaktualnieniem wysokości obowiązku alimentacyjnego pozwanej względem małoletnich F. i K. W., tym samym zaistniały warunki, które wymuszają podwyższenie dotychczasowej wysokości alimentów. Przemawia za tym upływ czasu od poprzedniego orzeczenia w tym zakresie, wzrost usprawiedliwionych potrzeb małoletnich szczególnie związanych z uczęszczaniem małoletniej do szkoły

średniej oraz na dodatkowe zajęcia i leczeniem. Niewątpliwie znacznie wzrosły potrzeby małoletnich, a pozwana ma możliwości zarobkowe, aby ją obciążyć tymi zwiększonym obowiązkiem alimentacyjnym. W ocenie Sądu obowiązek alimentacyjny należało uaktualnić jednak tylko do kwoty po 450 zł na rzecz każdego z małoletnich.

Wydając orzeczenie w przedmiotowej sprawie, Sąd oparł swoje rozstrzygnięcie na zeznaniach stron, zeznaniach świadka T. K. oraz załączonych do akt sprawy dokumentach i zaświadczeniach oraz aktach sprawy V C 246/13 Sądu Okręgowego we Włocławku.

Zeznania stron Sąd uznał w zasadzie za wiarygodne, w zakresie ustalonego stanu faktycznego. Sąd uznał jednak, iż zeznania J. W. odnośnie kosztów utrzymania małoletnich są zawyżone. Podnieść należy, iż zgodnie z przepisem art. 230 k.p.c. w sytuacji, gdy strona nie wypowie się co do twierdzeń strony przeciwnej o określonych faktach, Sąd mając na uwadze wyniki całej rozprawy, może uznać te fakty za przyznane. Jednocześnie podkreślić należy, iż w pozostałej części zeznania wyżej wymienionych znajdują potwierdzenie w dokumentach przez nich przedłożonych. Sąd w całości podzielił zeznania świadka T. K., gdyż zeznania te są zbieżne nie tylko z zeznaniami pozwanej, ale także i przedstawiciela ustawowego.

Przedstawiciel ustawowy małoletnich przedłożyła dokumenty w sprawie, w postaci rachunków, dowodów wpłat, które w powiązaniu z jej zeznaniami pozwoliły sądowi na ustalenie stanu faktycznego sprawy. Także zeznania pozwanej znajdują potwierdzenie w dokumentach przez nią przedłożonych.

Sąd podzielił częściowo zeznania przedstawiciela ustawowego odnośnie wydatków na małoletnich związanych z zakupem odzieży, leczeniem, potrzeb i wydatków związanych z edukacją małoletnich. Koszty leczenia małoletniego F. w ocenie Sądu są jednak zawyżone. Podnieść należy, iż wizyt lekarskich w ramach dostępnego ubezpieczenia zdrowotnego, a dopiero w razie niezbędnej konieczności z wizyt prywatnych. Podnieść też należy, iż J. W. nie przedłożył rachunków świadczących o ponoszonych przez niego kosztów prywatnego leczenia małoletnich, a pozwana powyższe zakwestionowała. Ponadto pozwana zakwestionowała wysokość ponoszonych kosztów w związku z wydatkami na środki czystości w wysokości po 200 zł miesięcznie, czego w ocenie Sądu zgodnie z art. 6 kc strona powodowa także nie wykazała.

Niewątpliwie wskazać też należy, że przedstawicielka ustawowa ponosi obecnie większe koszty utrzymania mieszkania w związku z zaciągniętym kredytem na wyremontowanie mieszkania udostępnionego mu wraz z dziećmi przez matkę, czynszu, zużyciem wody, energii przez małoletnich. Przedstawiciel ustawowy z uwagi na fakt zamieszkiwania wspólnie z synami swój obowiązek alimentacyjny wypełnia nie tylko poprzez aspekt materialny, a również poprzez osobistą pieczę, choć w sposób oczywisty chłopcy w wieku 16 lat nie potrzebują takiego osobistego zaangażowania jak dzieci kilkuletnie.

Uwzględniając przedstawione powyżej okoliczności Sąd uznał, iż aktualnie wysokość obowiązku alimentacyjnego pozwanego względem małoletnich F. i K. W. winna kształtować się na poziomie po 450 zł miesięcznie, z uwagi na fakt, iż małoletni podjęli naukę, w szkole średniej, a także leczenie specjalistyczne, potrzebuje zwiększonych wydatków na odzież, zapewnienie środków czystości, leczenie czy zajęcia dodatkowe. Sąd przy kształtowaniu powyższego obowiązku miał także na względzie możliwość skorzystania przez przedstawiciela ustawowego z programu rządowego „500 plus”, która nie jest pomocą dla rodziców, tylko w swym założeniu skierowana do dzieci i służąca wyłącznie ich potrzebom.

Stąd Sąd uznał zasadność roszczenia małoletnich K. i F. W. do kwoty po 450 zł miesięcznie, tj. łącznie do kwoty 900 zł miesięcznie, do rąk przedstawiciela ustawowego do dnia 15-ego każdego miesiąca. Zdaniem Sądu kwota ta odpowiada możliwościom zarobkowym i majątkowym pozwanej oraz zwiększonym usprawiedliwionym potrzebom małoletnich powodów. Powództwo zatem zostało przez Sąd uwzględnione w tej części, przy czym alimenty zostały podwyższone z dniem 10 grudnia 2015 r., czyli z dniem złożenia pozwu.

W ocenie Sądu przedstawicielka ustawowa małoletniej powódki nie wykazała zmiany stosunków w zakresie obowiązku alimentacyjnego skutkującej uwzględnieniem powództwa w całości, tj. w kwocie po 800 zł na rzecz małoletniego K. W. i F. W.. Wobec tego powództwo w pozostałej części należało oddalić.

Podstawę rozstrzygnięcia stanowi art. 138 kro w zw. z art. 133 § 1 kro w zw. z art. 135 § 1 kro. W zakresie oddalonego powództwa w części podstawę stanowią przepisy art. 138 kro w zw. z art. 133 § 1 kro w zw. z art. 135 § 1 kro a contrario.

Na podstawie art. 98 § 1 k.p.c. w zw. z art. 96 ust. 1 pkt 2 i art. 13 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. z 2014 r., poz. 1025 j.t. z późn. zm.) Sąd nakazał pobrać od pozwanej A. W. na rzecz Skarbu Państwa kwotę 60 zł tytułem kosztów sądowych oraz kwotę 6 zł za klauzulę wykonalności.

O kosztach zastępstwa procesowego stron rozstrzygnięto na podstawie art. 102 kpc

Na podstawie art. 333 § 1 pkt 1 k.p.c. wyrokowi w punkcie 1. nadano rygor natychmiastowej wykonalności.